



ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ARISTOTELIS

ἠθικῶν Νικομαχείων

τὸ Α.

Κεφάλαιον α.

MORALIVM NI-
comachiorum
LIBER PRIMVS.

CAPVT I.



Α Σ Α τέχνη ἢ πᾶ-
σα μέθοδος, ὁμοίως Β
δὲ παράξις τε καὶ πορ-
αίρεσις, ἀγαθοῦ πινός
ἐφίδεσθαι δοκιμῆ· διό
καλῶς ἀπεφήναντο
τὰ ῥαδόν, οὐ πάντα ἐ-



MNIS ars, omnisque
dicendi via, actio i-
tem, atque electio bon-
num quoddam expe-
tere videtur. quapro-
pter bene id esse bon-
num ipsum asserue-
runt, quod omnia ex-

φίεται. διαφορὰ δὲ πρὸς φαίνεται ἤδη τελῶν·
ταὶ μὲν γὰρ εἰσιν ἐνεργαίαι· ταὶ δὲ παρὰ ταύ-
τας, ἔργα πινᾶ ἄνδ' εἰσὶ τέλη πινὰ παρὰ τὰς
C παρὰ ξίς, ἐν τέτοις βελτίαι πέρφικα ἤδη ἐνεργ-
γείων τὰ ἔργα. πολλῶν ἢ παρὰ ξίς ἐξῶν, καὶ
τεχνῶν, καὶ ὀπισθημῶν, πολλὰ γίνετ' ἢ καὶ τὰ τε-
λην ἰατρικῆς μὲν γὰρ, ὑγίαια· ναυπηγικῆς δὲ
πλοῖον· στρατηγικῆς δὲ, νίκην· οἰκονομικῆς δὲ,
πλεῖστον· ὅσαι δ' εἰσὶ τ' ἐπιπέτων ἕκαστῳ πινᾶ
ναύδυναμιν καὶ διάπερ ἕκαστ' ἐπὶ πινυλῶ, χαλι-
νοποικικῆ, καὶ ὅσαι ἄλλαι ἢ ἐπιπέτων ὄργανων
εἰσὶν αὐτῆ· καὶ πᾶσι πολεμικῆ παρὰ ξίς ἕκαστ'
D ἢ στρατηγικῶν ἢ αὐτῶν ἢ ἔργων ἄλλαι ὑφ' ἐ-
τέρας ἐν ἀπάσαις δὲ τὰ ἤδη ἀφ' ἡγετονικῶν
τέλην, πάντων ὅθεν ἀρετώτατα ἤδη ὑφ' αὐτὰ
τούτων γὰρ χάριν καὶ κλίνα δίοικε. Διαφέρει
δ' ἕδεν τὰς ἐνεργείας αὐτὰς ἔχει τὰ τέλη τ'
παρὰ ξίς, ἢ παρὰ τὰς ἄλλο πινεθάπερ
ὅση ἤδη ληξεισῶν ὀπισθημῶν. Εἰ δὲ πιν-
E τὸς ἔχει ἤδη παρὰ ξίς, ὁ δὲ αὐτὸ βουλόμεθα,
τὰ ἄλλα δὲ διαφέτετο, καὶ μὴ πάντα δι-
έτερον ἀρετόμεθα. (παρῆσαι γὰρ οὕτω γ' εἰς
ἀπειρον, ἅς ἔχει) κενὴ καὶ μεταίτην πινῶ ὄρε-
ξιν) δῆλον ὅς τῶν ἀφ' εἰς τὰ ῥαδόν, καὶ τὸ ἀρι-
στον· ἀρ' ἐν καὶ παρῆσαι ἢ βίον ἢ γνώσις αὐτῶ με-
γάλω ἔχει ῥοπήν; καὶ καὶ διάπερ τοξόου, σιοπὸν
ἔχοντες, καὶ ἄλλοι αὐτὸν γινώσκουσιν αὐτὸν μέντος·
quemadmodū sagitarij scopū habeamus, magis bonū & honestū assequi possemus.

perunt. Finium verò quædam videtur esse
differentia, alij enim operationes, alij præ-
ter has opera quædam sunt. At quorum
C præter actiones fines aliqui sunt: in his o-
pera ipsa operationibus censentur præ-
stantiora. Cum autem multa & actiones
& scientiæ & artes sint, multi etiam fines
evadant, necesse est. medicæ quidem, sa-
nitatis; naviu extructricis, navis; militaris,
victoria; domesticæ ac familiaris, divitiæ
ipsæ. Quæcunque verò huiusmodi sunt,
sub vnam aliquam facultatem & poten-
tiam reducantur: quemadmodum sub e-
questrem frenorum effectrix, aliz quæ om-
nes quæ equestria instrumeta conficiunt:
atque hæc, omnisque demum actio bellica
sub militare, atque eodem modo sub alias a-
liæ, atque in iis omnibus fines earum quæ ar-
chitectonicæ habentur, magis quam reliqui
omnes aliarum quæ subiacent, expetendi
sunt: nam illos quoque horum causa se-
ctamur. Neque tamen interest quicquam
sive operationes ipsæ fines actionū sint, si-
ue præter ipsas aliud quippiā, sicut in ante-
dictis scientiis. Si igitur agendarum re-
rum finis aliquis est, quem propter ipsum,
E & propter quem alia volumus, neque om-
nia ob aliud eligimus (in infinitum e-
nim ita fieret progressus, vanisque & ina-
nis appetitus noster esset) perspicuum
est eum summum bonum atque opti-
mum futurum. Nōne igitur magnum ad
vitā cognitio ipsius momentū affert? nā si
a ij